

“Je moet durven, ondernemer zijn”

Kinderboerderij Freriks uit Winterswijk is een kleine onderneming

> Birgit van der Laan

Vlakbij de Duitse grens in de Achterhoek is kinderboerderij Freriks te vinden. Een landelijk gelegen kinderboerderij aan de rand van Winterswijk. ‘Kinderboerderij’ dekt eigenlijk niet de lading van dit complex. Er is ook een grote heemtuin op het terrein en tot voor kort was ook het Freriks museum er gevestigd.

Mario Navis is de bedrijfsleider. Samen met zijn collega Ardie Sloetjes en de hulp van ruim 60 vrijwilligers heeft hij van de kinderboerderij een kleine onderneming gemaakt. Want stilzitten, dat zit er wat Mario betreft niet in. Hij is altijd bezig. Als het niet met de begeleiding van vrijwilligers is, dan is het wel met het organiseren van nieuwe projecten of activiteiten. Of hij nog weleens in de stal staat? Na deze vraag valt een korte stilte. Mario: “Als ik een uurtje in de week in de stal sta, dan is dat veel. Ik vind ook dat je als beheerder niet in de stal hoort te staan, maar je moet managen en naar buiten treden. Dat is mijn taak hier en ook hetgeen ik leuk vind om te doen. Je moet durven, ondernemer zijn en je eigen visie loslaten. Een kinderboerderij is niet de plek waar je als beheerder je hobby van moet maken. Op sommige kinderboerderijen zie je heel veel vogels of bepaalde rassen, omdat de beheerder dat zo leuk vindt. Hier zal

je dat niet zien. De boerderij is er om mens en dier met elkaar in contact te laten komen. Niet als locatie waar ik mijn hobby kan uitvoeren. De kinderboerderij is mijn baan. Ik vind het enorm leuk om te doen, maar als ik’s avonds de deur achter mij dichttrek, dan is het klaar. Het is het mooiste werk wat er is, maar het blijft werk.”

Zoeken naar mogelijkheden

“Ik blijf wel altijd om me heen kijken. Zo zag ik tijdens een bezoek aan een andere kinderboerderij een aantal natuurlijke speelelementen. Dat heb ik in mijn achterhoofd gehouden. Deze winter had ik het hout ervoor liggen en de mensen beschikbaar om die palen in de grond te slaan. Dus nu staat het hier ook.

Ik ben altijd aan het zoeken naar leuke, creatieve ideeën. Met NL DOET willen we hier een kabouterpad aanleggen met een groot aantal vrijwilligers. Daarvoor heb ik een oproepje geplaatst in de media om de schuur eens in te duiken, tuinkabouters af te stoffen en deze aan de kinderboerderij te doneren voor een tweede leven. Dat hebben we geweten! Inmiddels komen we bijna om in de tuinkabouters. Tijdens NL DOET! leggen we een kabouterpad aan in de tuinen op de kinderboerderij. Kinderen kunnen dan via het

kabouterpap op zoek gaan naar de kabouter die we langs het pad verstoppen. Voor de ouders zetten we er bordjes bij met informatie over 'de kabouter'. Dan is het ook meteen een manier om bezoekers op een leuke manier iets te leren over de natuur."

Onmisbare vrijwilligers

Wie zich afvraagt "Waarom komt me de naam van de kinderboerderij zo bekend voor", bij deze een geheugensteuntje. Tijdens de vrijwilligersdag van de SKBN in juni ontvingt Freriks de Vrijwilligersprijs van het Jaar met hun vrijwilligersgroep van de Heemtuin.

Met ruim 60 vrijwilligers kun je ook wel stellen dat zij belangrijk zijn voor de kinderboerderij. En toch wordt niet elke vrijwilliger klakkeloos aangenomen. Mario: "De meeste vrijwilligers komen uit de regio. We staan nu ingeschreven bij enkele vrijwilligers-vacaturebanken en dat begint zijn vruchten af te werpen. Voordat een vrijwilliger aan de slag gaat, vindt er een intake-gesprek plaats en er volgt een proefperiode. Want de vrijwilliger moet ook in de groep passen. En bij het beleid van de kinderboerderij. De vrijwilligers moeten ook het beleid uitdragen naar de bezoekers en er dus zelf achter staan. Voor ons zijn vrijwilligers heel belangrijk en ik hou ze ook graag tevreden, maar niet eeuwig. Wij worden betaald om het bedrijf te leiden en wij bepalen ook wat er uiteindelijk gebeurt. De vrijwilliger moet zich daar wel in kunnen vinden. Wat we wel heel belangrijk vinden, is om de vrijwilligers op de hoogte te houden van onze plannen en toe te lichten wat we van plan zijn. We willen ze er wel altijd bij betrekken.

Bij het aannemen van nieuwe vrijwilligers kijken we niet alleen naar wat het de kinderboerderij kan opleveren. Sommige vrijwilligers hebben nu eenmaal meer begeleiding nodig dan anderen. Maar we vragen ons ook af wat het oplevert voor de vrijwilliger zelf. We zitten nu overigens wel op onze limiet qua aantal vrijwilligers, want meer kunnen we er ook niet begeleiden. De vrijwilligers worden begeleid door Ardie, de assistent-bedrijfsleider. Zij zorgt ervoor dat al het werk in de stallen en op het terrein gedaan wordt, terwijl ik me bezig hou met het zoeken naar kansen en mogelijkheden. Ik sta soms nog wel in de stal, maar dat zou ik niet meer full-time willen doen. Ik wil bezig blijven en ondernemen."

>> lees verder op de volgende pagina

>> vervolg van de vorige pagina

Meer dan alleen een kinderboerderij

“De kinderboerderij bestaat bijna 35 jaar, sinds 1978. Maar het is meer dan alleen een plek waar je dieren kunt aaien. Het verhaal eromheen is veel belangrijker. De kinderboerderij heeft een belangrijke, maatschappelijke en sociale functie in deze regio. Bijvoorbeeld voor de vrijwilligers. Sommige vrijwilligers zijn al hoogbejaard, maar bij ons zijn ze niet alleen zinvol bezig, ze blijven ook in contact met de mensen.

We geven ook steeds meer lessen voor scholen. Maar we hebben hier ook elke woensdag en vrijdag een knuffelhoek. Dat project wordt begeleid door maatschappelijke stagiaires. Zo versterkt het elkaar: de stagiaires hebben een zinvol project en de bezoekers kunnen in contact komen met de dieren. Sinds kort hebben we ook een Kune Kune varkentje. Die gaan we ook trainen voor de lessen en de bezoekers.”

Betrokkenheid uit de wijk

“We maken veel gebruik van onze media-contacten. Maar ook via Hyves en Facebook zijn we actief. Op die manier betrek je ook mensen bij wat je doet. Ook bij ons nieuwe varkentje of andere nieuwe of jonge (grote) dieren hebben we het publiek erbij betrokken met een namenwedstrijd.

Ons dierenbestand loopt uiteen van de Europese dwergmuis tot Frederieke, onze 17-jarige koe. We houden voornamelijk agrarische landbouwhuisdieren. Al hebben we wel twee geelwangschildpadjes. Maar daar zit een verhaal achter. We hadden al eerder een schildpad gehad en die was gestolen. Eigenlijk vonden we dat niet zo heel erg, omdat een schildpad niet direct bij het dierenbestand past. Maar het had in de krant gestaan en dat hadden bezoekers gelezen. Zij vonden dat zo zielig voor ons, dat ze twee nieuwe schildpadden gehaald hadden in de dierenwinkel. Tsjja, dat moet je die wel aannemen natuurlijk. En zulke betrokkenheid uit de wijk is natuurlijk ook veel waard.

Of we nog plannen hebben voor de toekomst? Meer dan genoeg! Qua dierenbestand hebben we alles op orde, maar we willen nog meer mensen erbij betrekken. Dus met meer lessen en ook bijvoorbeeld met BSO. Wat mij betreft zijn er nog uitdagingen genoeg!”

